

בש"פ 5802/18 - מדינת ישראל נגד יצחק אברג'יל, שמעון סבח, עופר בוהדנה, יוסף (ז'ז'ו) לוי

בבית המשפט העליון

בש"פ 5802/18

לפני:

כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. יצחק אברג'יל
2. שמעון סבח
3. עופר בוהדנה
4. יוסף (ז'ז'ו) לוי

בקשה להארכת מעצרים של המשיבים 1-2 מעבר
לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

כ"ח באב התשע"ח (9.8.2018)

בשם המבקשת:

עו"ד דפנה שמול; עו"ד ניסים מרום

בשם המשיב 1:

עו"ד שמעון וייס

בשם המשיב 2:

עו"ד גלאון קפלנסקי; עו"ד ליגל יחזקאל

עמוד 1

החלטה

בעניינם של המשיבים 2-1

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרו של המשיב ב- 150 ימים החל מיום 10.8.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.
2. ביום 13.7.2015 הוגש נגד המשיבים ונאשמים נוספים (סך הכל 18 נאשמים) כתב אישום רחב יריעה הכולל 13 אישומים שעניינם עבירות חמורות שבוצעו במסגרת פעילותו של ארגון פשיעה בינלאומי, בראשו עמד המשיב 1, בפרשה שזכתה לכינוי "פרשה 512". בהמשך תוקן כתב האישום פעמיים. פרטי האישומים תוארו בהרחבה בהחלטות קודמות של בית משפט זה ואין צורך לחזור ולפרט כאן. אזכיר בקצרה כי כתב האישום מייחס לראשי ארגון הפשיעה ולחבריו מעורבות בין היתר מספר עבירות רצח וניסיון לביצוע רצח, מעשים אשר הביאו גם למותם ולפציעתם של חפים מפשע; עבירות של סחר, ייצוא, ייבוא והספקה של סמים בהיקפים גדולים מאוד של מאות מיליוני ₪; עבירות אלימות חמורות אחרות; רכישה והחזקה של אמצעי לחימה וכן עבירות מס ועבירות של הלבנת הון.

אשר למשיבים בהליך זה (מכאן ואילך: המשיבים): למשיב 1 (נאשם 1 בכתב האישום) מיוחסות עבירה של עמידה בראש ארגון פשיעה ועבירות נוספות שבוצעו במסגרתו, שעיקרן: ארבע עבירות רצח, וכן ניסיון לרצח; סחר בינלאומי והספקה של סמים בהיקפים גדולים מאוד; עבירות אלימות חמורות; עבירות מס ועבירות של הלבנת הון.

למשיב 2 (נאשם 10 בכתב האישום) מיוחסות שלוש עבירות רצח, עבירה של ניסיון רצח, וכן עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, פציעה בנסיבות מחמירות, גרימת חבלה של ממש וקשירת קשר לפשע - הכל במסגרת ארגון פשיעה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להארכת מעצרו של הנאשמים עד לתום ההליכים, בה נטען לקיומן של ראיות לכאורה לביסוס העבירות בהן הם מואשמים וכן לקיומן של עילות מעצר כנגדם. מכאן ואילך התנהלה התדיינות עניפה בעניינה של הבקשה. בסופו של דבר, הורה בית המשפט המחוזי ביום 2.5.2016 על מעצרו של המשיב 2 עד תום ההליכים נגדו, וערר שהגיש על החלטה זו נדחה (בש"פ 4398/16), וביום 27.3.2017 הסכים המשיב 1 לבקשה למעצרו עד תום ההליכים.
- משעה שהמשיבים היו נתונים במעצר לאחר הגשת כתב האישום תקופה מצטברת של תשעה חודשים ומשפטם טרם הסתיים נדרש בית משפט זה להאריך את מעצרו מספר פעמים, לתקופות שונות. ההחלטה האחרונה בדבר הארכת מעצרו של המשיבים ניתנה ביום 28.3.2018 ובה הוארך מעצרו של המשיבים ב- 132 ימים נוספים (בש"פ 1916/18).
4. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי. פתיחת המשפט התעכבה, בין היתר, נוכח ההיקף יוצא הדופן של חומרי החקירה ומחמת עיכובים הקשורים בייצוגם של הנאשמים, בעיקר המשיב 1. ביום 9.8.2016 הוחלט כי שמיעת הראיות תחל ביום 1.1.2017 וכי יתקיימו 3 ימי דיונים בשבוע, כאשר בהמשך תישקל האפשרות לקיים אף 4 ימי דיונים בשבוע, עד לסיום ההליך. בשל סוגיות הקשורות בייצוגו של המשיב 1 נדחה מועד תחילת שמיעת הראיות ליום 5.2.2017, אך מכאן ואילך התקיימו דיוני הוכחות רציפים ואינטנסיביים. ביום 22.5.2018 הוחלט כי במהלך הפגרה, מיום 30.8.2018

ועד ליום 5.9.2018, יתקיימו דיוני הוכחות מדי יום, לרבות ביום שישי. עד כה נשמעו 68 עדי תביעה, לרבות עדותם של חמישה עדי מדינה אשר עדותם הסתיימה, כאשר פרשת התביעה נשמעת 3 פעמים בשבוע. על פי תכנית משפט שהוגשה מטעם התביעה ביום 26.6.2018, פרשת התביעה צפויה להסתיים לכל המאוחר בתחילת חודש אוקטובר 2018.

5. כעת מונחת לפני כאמור בקשת המדינה להארכת מעצרם של המשיבים. במסגרת הבקשה נטען, בתמצית, כי הארכת המעצר מתחייבת נוכח מסוכנותם הרבה של המשיבים, הנלמדת מחומרת העבירות המיוחסות להם, במסגרת פעילותו של ארגון פשיעה רב זרועות, וכן מעברם הפלילי המכביד. עוד מוסיפה המדינה, כי קיים חשש להימלטותם של המשיבים מן הדין ולישיבוש מהלכי משפט נוכח העונשים הכבדים הצפויים להם, ועל רקע עובדות כתב האישום המלמדות כי למשיבים "תשתית ואמצעים" המאפשרים הימלטות כאמור. לאור זאת, ובשים לב לנסיבות המיוחדות של התיק ולשלב בו מצוי המשפט, מבקשת המדינה להאריך את מעצרם ב- 150 ימים.

6. בדיון לפני הפנתה באת כוח המדינה לנימוקי הבקשה כאמור תוך הדגשה כי לאחר הגשת כתב האישום חל עיכוב ממושך (כשנה וחצי) בתחילת ניהול המשפט בעיקר בשל עיכובים בהסדרת הייצוג של המשיב 1. ואולם משהחלו הדיונים בתיק בפברואר 2017 דיוני ההוכחות מתקיימים התקיימו דיוני הוכחות רציף ואינטנסיבי, לפחות 3 פעמים בשבוע, ופרשת התביעה צפויה להסתיים לכל המאוחר בתחילת חודש אוקטובר 2018. כן צוין כי בינתיים הסתיים משפטם של שלושה נאשמים, שלושה אחרים מרצים עונשי מאסר בגין תיקים אחרים, ושאר הנאשמים, למעט ארבעת הנאשמים הכלולים בבקשת המדינה (ובהם המשיבים), שוחררו בתנאים.

באי כוח המשיבים ציינו בהגינותם כי אין להם טרעוניה באשר לקצב ניהול המשפט והם גם אינם חולקים על הערכת המדינה בדבר סיום פרשת התביעה בתחילת חודש אוקטובר, אך נטען כי המשפט צפוי להמשך עוד עת רבה, וצפויה פרשת הגנה ארוכה וסבוכה עד לסיום המשפט. לטענתם, בחלוף הזמן השתנתה נקודת האיזון, ומן הראוי לשקול מחדש את הצידוק להמשך מעצרם. בא כוח המשיב 2 עתר להמרת מעצר מרשו במעצר בפיקוח אלקטרוני נוכח "חלקו המצומצם" בפרשה ולאור בעיות רפואיות מהן הוא סובל. נטען עוד כי הנאשמים בפרשה ששוחררו מגיעים באופן סדיר לדיונים

דיון והכרעה

7. לאחר עיון הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל ביחס לשני המשיבים.

8. במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים כידוע קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, עוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם, קצב התנהלות הדיונים והגורם האחראי להתמשכות ההליכים.

9. בענייננו, העבירות המיוחסות למשיבים הינן עבירות חמורות ביותר, ומצביעות על המסוכנות הרבה

הנשקפת מהם. כזכור, למשיבים מיוחסים מעשים קשים שבוצעו במסגרת ארגון פשיעה רב זרועות, ובכלל זאת מעשי רצח וניסיונות לביצוע רצח של גורמים עברייניים עמם חברי הארגון מסוכסכים, אשר הביאו למותם ולפגיעתם של אזרחים חפים מפשע. בהחלטתי הקודמת בעניינם של המשיבים (בש"פ 7738/17) עמדתי בין היתר על פסיקתו של בית משפט זה לפיה -

"רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות. מטבע הדברים, אדם המסוגל לבצע רצח, מסוכן הוא לביטחון הציבור, וקשה ביותר להפריך חזקת מסוכנות זו. אדם שאינו בוחל אף בפגיעה בערך הבסיסי והאוניברסאלי של קדושת החיים, אינו ראוי לאמון שהחברה נותנת באדם המשוחרר בערובה - שיקיים את תנאי שחרורו. מקום בו לכאורה הנאשם רצח אדם - אין להניח כי צווי בית המשפט יהיה בהם להטיל עליו מורא. את הסיכון מפניו של הנאשם שפגע בערך הנעלה מכל הערכים - יש להטיל על הנאשם ולא על סביבתו. זאת ועוד, אדם הנאשם בעבירה שדינה מאסר עולם חובה, אף אינו נתון למוראו של עונש נוסף בגין עבירות שיבצע בעת היותו משוחרר בתנאים. משודע הנאשם כי אם יורשע, דינו לכלות ימיו בין כתלי בית הסוהר - ספק רב אם יש דבר שירתיעו מלחזור על מעשיו כדי להימלט מן הדין או למען מטרה אחרת" (בש"פ 2646/97 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 526, 527-528 (1997)).

(וכן ראו: בש"פ 6910/13 מדינת ישראל נ' קבלאן, בפסקה 17 (17.10.2013); בש"פ 4053/13 פטר נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (17.6.2013); בש"פ 3517/14 מדינת ישראל נ' ג'ורבאן, בפסקה 13 (25.05.2014); בש"פ 2674/17 מדינת ישראל נ' גילאוי, בפסקה 12 (27.3.2017); ובש"פ 5725/18 מדינת ישראל נ' אלאטרש, בפסקה 5 (2.8.2018)).

10. בנוסף לעילת המסוכנות, קיים, בנוסף, גם חשש מוחשי להימלטות מן הדין, נוכח התשתיות והאמצעים העומדים לרשות המשיבים במסגרת הארגון כארגון פשיעה בינלאומי. חשש זה מתחזק נוכח העונשים החמורים להם צפויים המשיבים, אם יורשעו בדין. אשר לחשש ולשיבוש מהלכי משפט, להשפעה או לפגיעה בעדים, עליו עמד בית משפט זה בהחלטות קודמות - בענין זה ניתן יהיה לערוך הערכה מחודשת עם סיומה הקרוב של פרשת התביעה.

11. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי. עסקינן בפרשה מורכבת, חסרת תקדים בהיקפה, אשר מטבע הדברים נדרש זמן רב לבירורה. אף שחלו כאמור עיכובים בתחילת הדרך, אין חולק כי משהחלו דיוני ההוכחות בתחילת חודש פברואר 2017, הם מתקיימים בקצב אינטנסיבי ומהיר, וניכר כי המותב הדין בתיק עושה כל מאמץ, בשיתוף פעולה של ההגנה והתביעה גם יחד, על מנת לקדמו במהירות האפשרית. כמצוין לעיל, פרשת התביעה צפויה להסתיים בקרוב, בטרם תום תקופת ההארכה המבוקשת.

12. ובאשר לטענת המשיב 2 בדבר "חלקו המצומצם" בפרשה, די שאשוב ואזכיר כי הוא מואשם בשלוש עבירות רצח, בעבירה של ניסיון רצח, וכן בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, פגיעה בנסיבות מחמירות, גרימת חבלה של ממש וקשירת קשר לפשע - הכל במסגרת ארגון פשיעה.

13. אכן, הארכת מעצר למשך 150 ימים, כבקשת המדינה בענייננו, הינה הארכה חריגה, אשר צריכה להינתן בזהירות רבה ובמשורה. ואולם החוק מאפשר הארכה לפרק זמן זה, ודומה כי המקרה דנן נמנה באופן מובהק על סוג המקרים אליו כיוון המחוקק בסעיף 62(ב) לחוק המעצרים - בהתייחסו ל"סוג העבירה, מורכבותו של התיק או ריבוי של

נאשמים, עדים או אישומים" - אשר מצדיקים הארכה כאמור (וראו גם: בש"פ 6072/15 מדינת ישראל נ' דלו (24.9.2015); בש"פ 2559/15 מדינת ישראל נ' חזן (19.4.2015); בש"פ 4354/17 מדינת ישראל נ' פלוני (28.5.2017); בש"פ 7738/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל, בפסקה 17 (18.10.2017)).

14. אשר על כן אני נעתר לבקשת המדינה ומורה על הארכת מעצרם של המשיבים ב- 150 ימים החל מיום 10.8.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח באב התשע"ח (9.8.2018).

ש ו פ ט
